

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΙΑΔΟΛΗΦΗΣ ΦΡ. 10.

**Ο Μαρής που πέρνει δρόμο
και μιλεζ στον αστυνόμο.**

Συγγνώμην αστυνόμω μου αν ἴως σε ταράττω,
ἀλλὰ τὸ τοιχοκόλλημα πῶκαμες τὸ Σαββάτο,
μὲ τὰ ὄνόματα πολλῶν
συμπολιτῶν μου προσφιλῶν
ποῦ παίζοντες ἐπιάσθησαν ἀπὸ να σας φαντάρω,
πολὺ μ' ἐτάραξε κι' ἐμὲ ποῦ κἄποτε ποντάρω.

×

Καὶ πρῶτον πρέπει νὰ σᾶς πῶ
χωρὶς καθόλου νὰ ντραπῶ,
τὸ πῶς ἡ θέα τοῦ χαρτιοῦ καὶ τοῦ προσίνου τάπητος,
εἶναι προπάντων εἰς ἐμὲ
ὅταν περσεύουν συνδρομαὶ
πολὺ ἀξιαγάπητος,
κι' ἔχω καθῆκον σήμερον νὰ τὴν ὑπερασπίσω,
ἀλλὰ χωρὶς καὶ τὴν ἀρχὴν καθόλου νὰ λυπήσω.

×

Ἐμᾶςτε πῶς γίνεται παιγνίδι σ' ἓνα μέρος.
Γιὰτὶ νὰ μὴν καλέσετε ἡμεῖς ἰδιαιτέρως,
ἐκείνους ποῦ δὲν ἐπαιζον ἀλλ' ἔβγαναν τὴν πρώτην
καὶ νὰν τοὺς πῆτε, ὅτι,

« ἀμέσως διαλύετε τὸ αὐτὸ τὸ σωματεῖον
νὰ μὴ μᾶς ἀναγκάσετε νὰ γράφουμε δελτίον
νὰ τὸ τοιχοκολλήσωμεν εἰς ὅλας τὰς γωνίας
πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν ἀρίστης κοινωνίας. »

×

Γιὰτὶ νὰ μὴν τὸ πῆτε, πρὶν, στοὺς καταστηματαρχάς,
παρὰ νὰ στείλει' ἕξαφνα τοὺς ὑπενοματαρχάς,
νὰ γράφουν ἀνεξέλεγκτα καὶ μ' εὐκαιρία πρώτην
κι' αὐτοὺς ποῦ φάτσα ἤρθανε κι' αὐτοὺς ποῦ ἤρθαν σὸ
"Ἄν τοὺς εἰδοποιούσατε νὰ πάψη τὸ παιγνίδι,
σᾶς λέγω πῶς θὰ πῆγαινε καθέννας ῥιπιτίδι
καὶ θ' ἄφηνε τὴν τράπουλα ἐν πάσῃ προθυμίᾳ,
γὰ νὰ μὴν εὔρη σκάνδαλα μὲ τὴν ἀστυνομία.

×

Εἰς τοῦτον τὸν νομοταγῆ τὸν δῆμον τῶν Κερνίων,
λόγος ποτὲ δὲν ἔγεινε περὶ χαρτοπαιγνίων.
Ἐδῶ κοιμῶνται νηστικοὶ ἀπὸ τῆς ὥρας ἕκτης
κι' ἐξ ἐπαγγέλματος οὐδεὶς ὑπάρχει χαρτοπαίκτης.
Κι' ἂν τώρα τ' Ἀη Βασιλειοῦ βρεθῆμαν δέκα φίλοι
κι' ἔβαλαν πάγκο πενιχρὸν,
ἦτανε λόγος ἀποχωρῶν
νὰ γένουνε ῥεζίλι;

×

Ἦταν ἐγκλημα μεγάλο, ἂν μ' ἀγάπη κι' ἀρμονία
ἐπηγαίναμε τὸ βράδυ ὅσο νᾶρτ' ἡ κομπανία,
δέκα φίλοι μεταξύ μας κι' ἐποντάραμ' ἀπὸ λίγα,
σὲ κανέναν καροφάντε, σὲ κανέναν καροφῆγα;

Κι' ἂν ἐγύρευα μονάχα
πῆτε ποντῆς νὰ πιτύχω

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ALΣ441Φ20096

κι' ὁ φιλήσυχος διαβάτης ποῦ περνᾷ καὶ μὲ κυτῖα
 νὰ μὲ πέρηη γιὰ Μητσοῖα καὶ γιὰ τὸ Γεννηματῖ!

×

Ἄν ἦτο συστηματικὸς καὶ δυνατὸς ὁ τζόγος,
 βεβαίως, ἀστυνόμε μου, ὑπῆρχε τότε λόγος
 τὸν κάθε χυρτοπαίζοντα νὰ βάλειε στὴν κάτω
 ποῦ πέρνει τρία μερικὰ ὅταν μὲ φέρνει φάτσα,
 ἀλλὰ γιὰ τέτοια πράγματα, πολὺ ἐπουσιώδη
 τὴν ἐνοπλὸν μας δύναμιν ν' ἀσκώσουμε στὸ πόδι
 καὶ νὰ διαπομπεύσωμεν εἰς τοίχους κολλημένους
 ἀνθρώπους κἄπως σοβαροὺς καὶ νοικοκυρεμένους,
 μόνον γιὰτὶ ἐπαίξανε δυὸ τάλαρα στὸν ἄσσο,
 νομίζω πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ γείνη τέτοιο κῆσο.

×

Δὲν ἔπρεπε νὰ γείνουνε αὐτὲς ἢ φασαρίες
 σ' ἀνθρώπους ποῦ τὴν τύχη τους νὰ δοκιμάσουν πᾶνε
 σ' ὅλα τὰ σπήτσια παίζοντε τὸ μάουε ἢ κυρίε
 καὶ μὲ τὸν ἄσσο τὸν ξερὸ πολλὰ φορὲς χτυπᾶνε,
 πρέπει λοιπὸν καὶ δι' αὐτὲς τῆς κομποχτυπητῆρες,
 νὰ στείλουμε κλητῆρες;

×

Οἱ παίζοντες ἀρμονικῶς
 καὶ τόσοσιν συντηρητικῶς
 δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν αὐτὰς τὰς συνεπειὰς·
 ἀλλὰ δὲν εἶναι ἴδιον καὶ τῆς φιλανθρωπίας
 νὰ κάθετ' ἕνας ν' ἀγρυπνᾷ μέσα σὲ τόσα χιῶτα
 κι' ὅλο στὸ τύρο νᾶρχεται καὶ νὰ μὴ βροίση σότα,
 κι' ὡσὸν νὰ μὴ τὴν ἐφθάναν αὐτὲς ἢ τυραννίε
 γὰν τότε γράφετε καὶ σεῖε εἰς ὅλες τῆς γωνίε!

×

Τὰ εἶδα τὰ ὀνόματα κατὰ σειρὰν γραμμένα
 ἀλλ' εὐτυχῶς ἐν τοῖς παικτοῖς δὲν ἔπαιξαν κι' ἐμένα,
 Μωρὲ μὰ πῶς τοῦ γλύτωσα τοῦ κῆρ ἐνωματάρχη!
 πρὸ κατεργάρες ἀπὸ μὲ κανένας δὲν ὑπάρχει.
 Μόλιε τὸν εἶδα κι' ἤρχετο, ἐγὼ προφθάνω πρῶτος
 κι' ἀφήνω τὸν Καβάλο μου κι' ἄς ἦτανε καὶ σότος
 καὶ μέσα στὸν ἀπόπατα τρυπῶνω σὰ σφαλᾶγκι
 χωρὶς ἐκείνην τὴν στιγμὴν νὰ μὲ ὠθεῖ ἀνάγκη.

×

Ὁ τρωματάρχηε ποιηρὸς μὴ χτύπησε τὴν πόρτα,
 ἀλλὰ ἐγὼ μὲ τὸ κλειδὶ ἔβαλα κι' ἄλλη βόρτα.
 « Πῶς ὀνομάζεσαι μωρὲ! » ἀπ' ἄξου μου φωνάζει
 ὅπως κι' ἂν ὀνομάζεσαι τοῦ λέω γὰρ μὲ νάζι.

νὰ φύγηε ἀπὸ δώθετε ταχέως καὶ συντόμως
 γιὰτ' εἶμαι εἰε τὸ ἄσυλον ποῦ δὲν τὸ πιάει τόμος.
 Εὐρίσκομαι εἰε ἄσυλον ἐλευθερίας πάσης,
 ποῦ χάνειε τὸ γαλόνι σου ἂν τὸ παραβιάσηε!

×

Κι' ὁ τρωματάρχηε φοβηθεῖε, μὴ χάση τὸ χαράκι,
 ἔφυγε καὶ δὲν ἔκατσε σὺν ἔβγω νὰ μὲ πιάκη,
 ἀλλὰ κι' ἂν ἔκατέφυγε σ' αὐτὸ τὸ φαῦλον βῆμα,
 κι' ἐπήγα κι' ἐλερώθηκα,
 ἔχασα τὸν Καβάλο μου ποῦτανε σότο πρίμα
 καὶ δὲν τὸν ἐπληρώθηκα!
 Τὸ πόντο μου τὸν ἔχασα σὺν εἶδα τὸ φαντάρο
 καὶ οὔτε μέτζι, κύριε, δὲν πρόφθασα νὰ πάρω!

×

Καὶ μάθε, ἀστυνόμε μου, πῶε μ' ὅλα τὰ συμβάντᾶ
 ὅσο ὑπάρχουν τράπουλεε ἐγὼ θὰ παίζω πάντα.
 Κι' ἂν εἶμαι σι' ἄλλα μου δειλὸε,
 δὲν μὲ τρομάζουν παντελῶε
 οὔτε καὶ τὰ δελτία σεε, οὔτε κι' οἱ στρατιῶτεε.
 Δὲν πάει νὰ μὲ γράφετε! Ἄρκει νὰ βροίσω σότεε!

×

Δὲν μὲ πτοεῖ τ' ἀπόσπασμα κι' ἡ ἐεδρα τῆε σπύγασ'
 ἐγὼ θὰ παίζω πάντοτε ὅσο ὑπάρχει Ῥήγασ,
 Ὅταν ἀφήσω τὰ χαρτιᾶ, αἰτία θᾶμαι πρῶτη
 νὰ ναναγήση στοῦε Κορφοῦε ἢ φέμπρικα τ' Ἀσπρωτῆ,
 ἢ διουκῶε ἀξάνουσα τοῦ ἔθρουε μασ τὸν ἄρτον
 διὰ καταναλώσεωε πολλῶν παιγνιοχαρῶν.

×

Ἄλλὰ καὶ ἡ κυβερνησεε δὲν ξέρω τι γυρεῖε!
 αὐτῆε παρέχει τὰ χαρτιᾶ, κι' αὐτῆε τ' ἀπαγορεῖε!
 Εἶναι κι' αὐτὸ παρόμοιο μὲ τὴν ὄπλοφορία
 τοῦ πέρνει τὸ τουφέκι σου μὲ πρῶτη εὐκαιρία
 κι' ἐνῶ μετρᾶε τὸ πρῶστιμο ποῦ θὰ σοῦ ἐπιβάλλη,
 τὴν ἄλλη μέρα σὶτὸ πωλεῖ καὶ τ' ἀγοράζεεε πάλι!

×

Αὐτὰ τὰ χάλια πῶχουμε, φτύεε τα καὶ μοντζωσέε τα.
 Κι' ἂν μετοξὺ μασ ἔγεινε καὶ μιὰ μικρὰ πασέτα,
 δὲν ἦταν, ἀστυνόμε μου, τόσο βαρὺ τὸ πρᾶγμα
 διὰ νὰ στείληε καθ' ἡμῶν ὀλόκληρο τὸ τάγμα,
 καὶ νὰ γραφῆ ὀλόκληροε ἐξ ὀνομάτων στήλη
 σὶτὰε ἀγνιὰε τῆε πόλεωε νὰ γεινεταὶ δεξίλι.
 Ταῦτα καὶ σῶε ἀπάξομαι θερωῶε καὶ διαπύρωε,
 καὶ μένω μὲ ὑπόληψη, Μαθηε ὁ τερτοστίρωε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Μαρῆς θρηνεῖ τὸ Γιάννη
π' ἀπὸ χθὲς ἔχει πεθάνει.

Ὡ προσφιλῆ μου σύντροφε, πῶς νὰ σὲ τραγουδήσω,
ποῦ μῶφυγες μὲ τὸ σκολό νὰ μὴ γυρίσης πίσω!
Τ' ἦταν' αὐτὸ ποῦ μῶκαμες μέσα στὸ καρναβάλι!
Γιατὶ τὸ χάρο ἄφρησε τὰ μάτια νὰ σοῦ βγάλῃ
καὶ δὲν τοῦ τᾶβγανες ἐσὺ μωρὸ καυμένη Γιάννη
στὴ θέσι του νὰ πᾶς ἐσὺ κι' ἐκεῖνος νὰ πεθάνῃ!

×

Γιατὶ μ' ἀφήρεις δορανό; Γιατὶ νὰ μοῦ πεθάνῃς;
Σ' ἐμένα τέτοιο ἄδικο δὲν ἔπρεπε νὰ κάνῃς!
Δὲν πρόφθασα καλά, καλὰ νὰ κλάψω τὸ Σουσάνη
ποῦ τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα μοῦ πέρνει καὶ τὸ Γιάννη!
Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα πῶς ἔτσι θὰ σὲ χάσω,
π' ἀμόντε δὲν ἐπήγαινες παρὰ μονάχα πάσο!

×

Δὲν θὰ βαστάξω τὸ χαμό! Θὰ μὲ χτυπήσῃ τρέλλα!
Ὡ Γιάννη μου πόρχόσουνε μὲ τέσσερα καπέλα,
κι' ἐμάζευες τὸ ναῦλο σου δυάρι μὲ δυάρι,
καὶ σ' ἐνομίζανε τρελλὸ
ἐσένα ποῦχες καὶ μυαλὸ
καὶ νοῦ μὲ τὸ καρτάρι!

×

Τώρα μὲ ποῖνε Γιάννη μου θὰ βγαίνω μπατινάδα;
Πλήρης ζωῆς τὸ κίνησες γιὰ τὴν Κοιτογενάδα,
καὶ στοῦ χωριοῦ τὰ σύνορα εὐρέθης πεθαμένος!
Καὶ ἴσως νὰ σκοτώθηκες ἂν ἦσουν μεθυσμένος,
καὶ τότε, ποῦ τὸ φταίξιμο δὲν ἦτανε δικό σου,
αὐτοὶ ποῦ σ' ἐμεθύσανε νὰ πᾶνε στής ὀκτώ σου!

×

Ἄν καὶ νεκρὸν σὲ θεωρῶ,
νὰ τὸ πιστέψω δὲν μπορῶ
πῶς στής αἰωνιότητος κυλλεσαι τὴν ἄβυσσο
καὶ σὺ ὁ φρόνιμος τρελλὸς π' ἀνοιγες τὴν παράδεισο
κι' ἐγκρέμιζες καὶ τὸ Θεὸ ἀφ' τὸν ψηλό του θρόνου,
κι' ἐσιτέλιζες ἐμένανε μὲ μιὰ πεντάρα μόνο!

×

Πενθῶν κοὶ ὀδυρόμενος τὸ στήθος μου χτυπάω
κι' οὔτε στὸ θέατρο πατῶ, οὔτε σὲ μπάλο πάω.
Κι' ἂν ἦθελα νὰ παντρευτῶ, καθὼς ὁ κόσμος λέει,
κατὰ καθῆκον Γιάννη μου κι' ἡ νύφη θὰ σὲ κλαίῃ.
Γιὰ τὸ χαμό σου ἔσεται ἡ λύπη μου μεγάλη
ἀλλὰ γιὰ τὴν κηδεῖα σου . . . ἄς ἀναλάβουν ἄλλοι!

ΨΗΦΙΣΜΑ

=

Ἐκάθησε κι' ἐπήφισε τοῦ Δήμου τὸ Συμβούλιον,
ἀπάνου γιὰ τῆς ἐκλογῆς ποῦ θάναι τὸν Ἰούλιον,
οἱ Κοκκολάδες καὶ λοιποὶ Χελμοκομποθεκράδες
νὰ μὴν ξαναψηφίσουνε μαζὺ μὲ τὸ ἀφεντάδες,
ἀλλὰ στὸν δῆμον Δειβαθοῦς κι' αὐτοὶ νὰ κολληθοῦνῃ
καὶ μ' ἄλλους λόγους δηλαδή νὰ μᾶς ξεφορτωθοῦνῃ.

×

Καὶ τώρα εἶν' ἀνάστατα τὰ πέριξ μας χωριά
ποῦ πρόκειται νὰ πάθουνε μιὰ τέτοια ἱστορία.
Τώρα πωσυνηθήσανε τῆς χώρας τὸ παστέλι,
οὔτ' ὁ Κοκκόλης ἐννοεῖ, οὔτε κι' ὁ Χέλμης θέλει,
νὰ πάη μὲ Δειβαθινούς νὰ κάμῃ νταραβέρι
ἐν ὄσφ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως χαιρέι.

×

Ἄπὸ τῆ χώρα τὰ χωριά τὰ διώξαν οἱ συμβούλοι
θὰ φύγουνε κι' οἱ Κουρουποὶ κι' οἱ Μενεγάδες οὔλοι,
καὶ μῶλεγ' ἕνας Κουρουπὸς,
ἄρά γε ποῖος ὁ σκοπὸς
ποῦ δὲν μᾶς θέλουν ἄλλο;
Κι' ἀπήντησα στὸν Κουρουπὸ
« τὸν ξέρεις δίχως νὰ στὸν πῶ
τὸ λόγο τὸ μεγάλο! »

ΕΙΣ ΜΙΑΝ

=

Ἐσὺ σαρτοκοπᾶς μέσ' τὴν καρτηρήλια,
καὶ σ' ἄλλη, ποῦ τὴν ἔκαψες ψυχῆ,
χορεύει μὲ τὸ δίκιο της ἡ ζήλια
ποῦ φέρνει τοῦ θανάτου ταραχή.

×

Καὶ βλέπεις τῆς ἀγάπης τὸ μαχαῖρι
ποῦ σφάζει τὴν ψυχῆ ποῦ σ' ἀγαπάει,
καὶ βλέπεις πῶς ζηλεύει κάθε χέρι
π' ἀπάνω στὴν κομπή σου μέση πάει,

×

Μὰ σὺ ποῦ τὴ λαχτάρα δὲν κυτᾶς
κι' ἀγάπη δὲν ἐγνώρισες ποτέ σου,
πηγαίνεις γελαστὴ καὶ τὸν βοτᾶς,
ἐν σάβητα κατὰ τὸ πικροτέ σου!
ΛΕΜΟΖΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
Φλάκ-Φλοῦκ!

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Σηροτροφικὴ ἐπιτροπὴ Κεφαλληνίας εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ ἐγκατεστημένον φιλόπατριν Κεφαλλήνα κ. Λάμπρον Μουλῖνον, ὅστις διεργανώσας ἐράνον μετὰ τῶν ἐκεῖ συγγενῶν του καὶ ἄλλων Κεφαλλήνων, συνέλλεξεν ὑπὲρ τῆς Σηροτροφικῆς ἐταιρίας τὸ ποσὸν τῶν 78 ὀλλαρίων, ὡς ὁ ἐπόμενος κατάλογος ἔχει.

Λάμπρος Μουλῖνος δολ. 25. Γ. Κ. Μουλῖνος 2. Γ. Ε. Μουλῖνος 1. Γ. Κ. Μουλῖνος 1. Δ, Γ. Μουλῖνος 2. Ν. Ἀποστολάτος 2. Γ. Β. Φασόης 2. Π. καὶ Χ. Γερλυμάτος 3. Γ. Γ. Φασόης 2. Ε. Γ. Φασόης 2. Γ. Φαραντάτος 1. Ν. Στεφάτος 2. Γ. Κατραβᾶς 2. Σ. Μπατιστάτος 1. Σ. Μουλῖνος 2. Ε. Ν. Καλογηράτος 1. Δ. Καλογηράτος 2. Σ. Π. Καλογηράτος 1. Δ. Χροκόπος 2. Β. Λαμπρινός 2. Α. Ἀρδαβάνης 2. Κ. Καλογηράτος 2. Ο. Καλογηράτος 1. Β. Κοκόλης 1. Π. Χατζῆς 2. Ε. Χρηστάτος 1. Γ. Βαγγελάτος 2. Π. Παντελέος 1. Μ. Χρηστάτος 1. Γ. Μαρκέτας 2. Ι. Μπατιστάτος 1. Ε. Φασόης 1. Γ. Γραβᾶς 1. Χ. Καλογηράτος 1. Κ. Πυλάτος 1.

— Ἀφίκετο ἐξ Ὁδησοῦ μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του, ὁ ἀγαπητὸς καὶ φιλόπατρις συμπολίτης μας κ. Σπυρίδων Σκλαβός.

— Ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ ἀληθμονήτου μας ἱεράρχου ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΔΟΡΙΖΑ. Μὲ ὄλην τὴν κακοκαιρίαν, τὸ πλῆθος συνέρρευσε ἄθρονον, ἀποτίον τὸν ἐλάχιστον αὐτὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης του. Λάμπρον ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξεφώνησεν, ὁ διαπρεπὴς δικηγόρος κ. Ν. Μυροκέφαλος.

— Ἐπίσης ἐτελέσθη ἐν Χελμάτοις ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Ἰωάννου Χέλμη, πατρὸς τοῦ ἐν Καίρῳ διαμένοντος ἀγαπητοῦ συμπελίτου μας κ. Ἀγγέλου Χέλμη.

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Πόρτ Σουδᾶν ὅτι γενομένην τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, ὅλας τὰς θέσεις κατέλαβον οἱ Κεφαλλήνες. Ἐξῆς ἔργησαν δὲ οἱ κ.κ. Παρασκευᾶς Καπάτος Πρόεδρος, Ἀριστ. Λορεντζάτος ἀντιπρόεδρος, Γεράσιμ. Κοντομήχλος γραμματεὺς. Ὁ δὲ ἀγαπητὸς κενρεὺς Σπυροβαγγελάς Καλαύριος, ἐφορος τῆς ἐκκλησίας. Συνεισφέρον δ' ἄμα ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας οἱ Π. Καπάτος καὶ ἀδελφοὶ Λορεντζάτοι 34 λίρας Αἰγυπτιακά, ἕκαστος, ὁ Γ. Κοντομήχλος λ. 24, οἱ ἀδελφοὶ Μαρξάτοι καὶ Θωμάς Πέτροβιτσι λ. 14 ἕκαστος, ὁ Ὁδ. Βαλλιανάτος λ. 12 καὶ ὁ Σ. Καλαύριος λ. 10 καὶ ἄλλοι ἀνάλογα ποσά. Συγχαίρομεθα τοὺς προσφιλεῖς μας συμπατριώτας διὰ τὰ γενναῖα των αἰσθήματα καὶ τοὺς εὐχόμεθα νὰ προοδεύουν πάντοτε ἐπ' ἀγαθῇ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ.

— Ἀπεβίβασεν ἐν Ἀθήναις νοσηλεύμενος ἐκεῖ πρὸ πολλοῦ, ὁ γενναῖος ἄθροπος καὶ τίμιος ἐμπόρος Παναγιῆς Λυκούδης. Συλλυπούμεθα θερμῶς τοὺς γυναικαδέλφους του ἀδελφοὺς Βασιλάρο καὶ Λεοπόου συγγενεῖς του.

— X X X X —

Φίλε κ. Γ. Μολφέτα. — Δημοσιεύσατε παρακαλῶ, τὴν ἐξῆς ὀφειλομένην ἀπάντησίν μου.

Καίτοι εἶχον ἀπόφασιν νὰ ἀντιτιξῶ διὰ τῆς σιωπῆς τὴν περιφρόνησίν μου ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες σκοπίμως ἐξεμεταλεύθησαν τὴν γενομένην διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ὅπως δημιουργήσῃ θόρυβον ἐναντίον μου καὶ κορέσωσιν οὕτως τὸ ἑαυτὸν πάθος, ἤδη ὅτε ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀναφαίνεται ὁ κυρίως εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐνδιαφερόμενος κ. Νικόλαος Τ. Χωριτάτος, ἀναγκάζομαι πλέον νὰ λάβω μέρος καὶ ἐγὼ εἰς τὴν παιζομένην εἰς βᾶρος μου κωμῳδίαν, οὐχὶ ἵνα πείσω τοὺς ἐναντίον μου φωνασκούντας ὑπεδεικνύων αὐτοῖς τὸ ἀδίκον των, ἀλλ' ἵνα παραστήσω τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ὄψιν καὶ ἀνασχευάσω τὰς ἀνακρίβειας ἄς ὁ κ. Χωριτάτος ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ διατριβῇ του.

Πρὸ 20 μηνῶν ὁ κ. Ν. Γαβριελάτος ὁ γνωστὸς τοῖς πᾶσιν ὡς τίμιος ἄνθρωπος, προσήρχετο ἐπανειλημμένως εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ μοῦ παρίστα τὴν ἀνάγκην τῆς διαπλατύσεως τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς δηλῶν ὅτι πρόκειται νὰ οἰκοδομηθῇ καὶ ὅτι ἤδη ὁπότε εἶναι εὐκόλος ἡ διαπλάτυνσις τῆς ὁδοῦ ταύτης, ὀρθὸν εἶναι τὸ Δ. Συμβούλιον νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκδοσιν ψηφίσματος τροποποιούντος τὸ σχέδιον τῆς πόλεως κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἐγὼ καίτοι ἀναγνωρίζων τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον τῆς προτάσεώς του, τῷ ὑπέδειξα ὅτι καθ' ὃ ἐνδιαφερόμενος ὡς παρόδιος δὲν δύναμαι οὔτε νὰ ἀναμιχθῶ οὔτε νὰ ἀναλάβω τὴν εἰσήγησιν τοιαύτης προτάσεως εἰς τὸ Συμβούλιον, τοῦθ' ὅπερ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ παραδώσῃ τὴν αἴτησίν του πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου, ὅστις κατὰ τὴν συνεδριάσιν τῆς 26 Ἰουνίου 1905 εἰσήγαγε ταύτην εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅπερ ἀναγνωρίσῃν ταύτην ὡς ὀρθὴν καὶ δ. δικαιολογημένην, ἀπεδέχθη κατ' ἀρχὴν παμψηφεί τὴν αὐξησιν τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ὡς ἡ ὁδὸς Τζαν. Φωκᾶ, ἀνέβηλεν ὁμως τὴν ἀπόφασίν του ἐκ ποίου μέρους θὰ γείνη ἡ διαπλάτυνσις, μέχρις οὔ ἢ παρ' αὐτοῦ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ προέδρου κ. Γιαννουλάτου τῶν Δ. Συμβούλων κ.κ. Μαρκέτου, Φορέστη καὶ Μαζαράκη καὶ τοῦ νομομηχανικοῦ κ. Καριωτάκη, μεταβαίνουσα ἐπὶ τόπου γνωμοδοτήσῃ εἰς ποῖαν τῶν πλευρῶν ὑπάρχουσιν αἱ ὀλιγότεραι οἰκοδομαὶ καὶ συνεπῶς πόθεν δεόν νὰ γείνη ἡ διαπλάτυνσις. Ἐνταῦθα δὲν κρίνω ἄσκοπον νὰ μεταφέρω τὴν ἐξῆς περικοπήν ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου. « Προκειμένης συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀνω ἀναφορᾶς τοῦ κ. Γαβριελάτου, ὁ κ. δήμαρχος δηλοῖ εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅτι καθ' ὃ παρόδιος ἰδιοκτῆτης δὲν ἐκφράζει ποσῶς γνώμην ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης, ἐπιθυμῶν ὅπως ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀνεπιβέβαστος καὶ σύμφωνος πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως »

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μεταβάσα ἐπιτοπίως καὶ ἐξετάσασα τὰ πράγματα ἀνεκρίνωσεν τὴν γνώμην τῆς κατὰ τὴν συνεδριάσιν τῆς 47 Ἰουλίου 1905 ἀποφανθεῖσα ὅπως ἡ διαπλάτυνσις γίνη ἀποστρέφουσα, ἐκ μέρους καὶ τὴν γωνίαν τῆς ταρασσῆς Φωκᾶ καὶ οἰκόπεδον Βικᾶτου

Β. ΑΚΟΒΑΤΕΛΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

λαμβάνομένων μ.1, 60 ἐκ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ κ. Χαριτάτου καὶ μ.2, 20 ἐκ τοῦ οἰκοπέδου τῆς κληρονομίας Γκεντιλίνης. Εἰς τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, τολμῶ νὰ εἶπω, ὅτι οὐκ ὀλίγον συνέτεινα καὶ ἐγὼ ἐκ φόβου μήπως ἐφαρμοζομένης τῆς εὐθυγραμμίας καὶ ὀρθογωνισμοῦ τῶν οἰκοπέδων βλαβῆ ἢ ἰδιοκτησία τοῦ κ. Χαριτάτου, συστήσας θερμῶς πρὸς τοὺς ἄνω κ.κ. Γιαννουλάτον, Μαρκέτον καὶ Καρυωτάκην (ὧν διάφευσιν ἐν προκειμένῳ ἀποδέχομαι δημοσίᾳ ἐὰν διαστρέφω τὴν ἀλήθειαν πρὸς ὄφελος μου) ἵνα προτιμήσωσι νὰ ληφθῆ τὸ περισσότερον μέρος τῆς διαπλατύσεως ἐκ τοῦ οἰκοπέδου μου, ὅπως θιχθῆ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγότερον τὸ τοῦ κ. Χαριτάτου, καὶ τεῦτο ἵνα μὴ νομίση ὁ κ. Χαριτάτος, ὅτι ἡ διαδικασία αὕτη ἐγένετο σκοπίμως πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων του. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν τὸ Δ. Συμβούλιον, ἀκούσαν τὴν ἄνω γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς παμφηφεί ἀπεφάνετο ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγὼ δὲ μόλις τὴν 19 Δεκεμβρίου 1905 ἤτοι μετὰ πάροδον 6 μηνῶν ὑπέβαλον εἰς τὴν Νομαρχίαν τὸ σχετικὸν ψήφισμα· τοσοῦτον δὲ μέγα ἦτο τὸ ἐνδιαφέρον μου διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὥστε ἔμενον ἐκκρεμές ἐπὶ 6 μῆνας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς δημαρχίας καὶ ἄλλους 9 μῆνας ἐκκρεμές εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ὅπου νομίζω, ὅτι θὰ ἠδυνάμην νὰ ἐπισπεύσω τὴν ἐκδοσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ Β. Διατάγματος ἐὰν μὴ ἐνδιέφερε τόσον πολὺ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Τὸ ὑπουργεῖον ἀντιληφθὲν, ὅτι ἡ ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἐνῶ εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς εἶχεν ὀρθογωνισθῆ, εἰς τὸ κάτω, δηλαδὴ εἰς τὸ μεταξὺ τῶν οἰκοπέδων Γκεντιλίνης καὶ Χαριτάτου τμήμα, παρεξέκλινε τῆς εὐθείας γραμμῆς καὶ ὑποθέσαν, ὅτι ἡ παρέκκλισις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ὑπαρξίν οἰκοδομῆς, ἐζήτησεν παρὰ τοῦ κ. νομομηχανικοῦ τοπογραφικὸν χάρτην ἐν ᾧ νὰ σημειοῦνται αἱ ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ οἰκίαι καὶ οἰκόπεδα· μετὰ δὲ τὴν ὑποβολὴν τοῦ αἰτηθέντος διαγράμματος, ἀντιληφθὲν τὸ ὑπουργεῖον ὅτι ὁ λόγος τῆς παρεκκλήσεως τῆς ὁδοῦ δὲν εἶναι ἄλλος εἰμὴ ὅπως μὴ κοπή τὸ οἰκόπεδον τοῦ κ. Χαριτάτου δὲν ἀπεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ νομομηχανικοῦ, ἀλλὰ καθ' ὃ εἶχε δικαίωμα καὶ ὄφειλε, ὀρθογώνισεν καὶ τὸ κάτω τμήμα τῆς ὁδοῦ οὕτως ὥστε ἡ ὁδὸς αὕτη νὰ τηρήσῃ τὴν αὐτὴν εὐθυγραμμίαν καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μήκος ἢν ἔχουσι καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ κάθετοι τῆς ὁδοῦ Δικαστηρίων ὁδοί· συνεπῶς διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὸ ὑπουργεῖον δὲν παρηγόμησεν ἀλλὰ προέλαβε παράλειψιν ἢν τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ ὁ νομομηχανικὸς εἶχον τὴν διάθεσιν νὰ διαπράξωσι, μόνον καὶ μόνον ὅπως μὴ βλάψωσι τὸν κ. Ν. Χαριτάτον, χαρίζον ὡς ὄφειλε τὸς γραμμὰς κανονικὰς καὶ εὐθείας, ἀδιαφορῆσαν ἂν διὰ τῆς ἀποφάσεώς του θὰ ἐζημιούτο ὁ Α. ἢ ὁ Β.

Οὐδεμίαν ὅθεν ἐνέργειαν ἐγένετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅπως ἡ διαπλάτυσις τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς γίνῃ ἀπὸ τὸ

ἐν ἡ ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος, συνεπῶς ὅπως ἀδίκως ὁ κ. Χαριτάτος αἰτιᾶται ἐμὲ ὡς ἐνεργήσαντα, ἐνῶ ἂν ἀνεμίχθην κατὰ τι εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἀνεμίχθην μόνον καὶ μόνον ὅπως τῷ ἀποτρέψω ἐπιχειρῆμεν ζημίαν

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν ἄνωτέρω ἀρκεῖ νομίζω ἡ κάτωθι ἐπιστολὴ τοῦ ἀξιολογοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ κ. Ν. Καλογεροπούλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1907.

Κύριε Σ. ΚΟΣΜΕΤΑΤΕ

Ἡ τροποποίησις τοῦ σχεδίου τοῦ ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ συνταγέντος ἐγένετο ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων θεωρησάσης διη ἡ τοιαύτη τροποποίησις ἐνεδεικνύετο ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς τῶν μετ' αὐτῆς συνδυναζομένων ἐτέρων ὁδῶν, μόνον δὲ διὰ τῆς ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου ὑμετέρας ἐπιστολῆς ἔλαβον γνῶσιν τοῦ γεγονότος διη ἡ τοιαύτη τροποποίησις ἐπηρεάζει ὑμέτερον οἰκόπεδον.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Ὅπως πρόθυμος

Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκ τῶν ἄνω ἐκτεθέντων νομίζω, προκύπτει ἐπίσης ὅτι ὁ Χαριτάτος ὅπως ἀδίκως αἰτιᾶται καὶ τὸν κ. Νομομηχανικὸν ὅστις ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν εἰμὴ νὰ συντάξῃ τὸ διάγραμμα τῆς τροποποιήσεως, λαβὼν ὡς βίβιν τὸ ψήφισμα τοῦ Δημ. Συμβουλίου οὐδεμίαν δ' εὐθύνην ὑπέχει οὗτος ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον κατιδὼν τὸ εἰς τὴν εὐθυγραμμίαν τῆς ὁδοῦ προσγιγνώμενον ἀδίκον ἐτροποποίησε τοῦτο.

Δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι ἐκ τῆς εὐθυγραμμίας ταύτης ζημιούται ὁ κ. Χαριτάτος καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶναι, ὅτι ἀντιληφθεὶς ταύτην ἔσπευσα διὰ τοῦ δικηγόρου κ. Χαριτάτου νὰ τεθῶ εἰς τὴν διάθεσίν του, ὅπως ἔστω καὶ μετ' ἐπιβάρυνσιν μου συντελέσω εἰς διόρθωσιν τῆς γενομένης αὐτῷ ζημίας προσφέρων αὐτῷ διπλάσιαν τιμὴν τῆς ἀξίας ἢν ἔχουσι τὰ περίξ οἰκόπεδα ἐπὶ τῇ βίσει τῶν γενομένων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀγοροπωλησιῶν καὶ τοῦτο ὅπως ἀποφύγω ἐνδεχομένας ἐπὶ τοῦ ζητήματος παρεξηγήσεις, δὲν δύναμαι ὁμως νὰ ἐννοήσω τί ἐκ τῆς ῥυμοτομίας ταύτης ὀφελεῖται ἡ κατοικία μου ἀφοῦ τὸ οἰκόπεδον τοῦ κ. Χαριτάτου ἀπομένει οἰκοδομήσιμον καὶ συνεπῶς οὗτος δύναται ὀφείποτε θελήσῃ νὰ ἐγείρῃ ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομήν. Ἐγὼ ἀπεναντίας εὐρίσκω, ὅτι ἡ διαπλάτυσις τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ὡς ἐγένετο, θετικῶς μετ' ἐζημιώσεως, διότι καὶ εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως θὰ ὑποβληθῶ διὰ τὸ ἤμισι τοῦ ῥυμοτομουμένου τεμαχίου τοῦ οἰκοπέδου τοῦ κ. Χαριτάτου καὶ σμικρυνομένης οὕτω τῆς προσέψεως τοῦ οἰκοπέδου τοῦ κ. Χαριτάτου, θὰ εὐρεθῆ οὗτος εἰς τὴν ἀνάγκην ὅταν ἀποφασίσῃ νὰ οἰκοδομήσῃ, νὰ καταλάβῃ ὀλόκληρον τὴν ἐπὶ τῆς βίσει Δικαστηρίων πλευρὰν τοῦ οἰκοπέδου του, οἰκοδομῶν αὕτω ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ χωρίζοντος τὸ οἰκόπεδον τοῦ ἀπὸ τὴν

στενωπόν της κατοικίας μου· και συνεπώς, ενώ διατηρουμένων των πραγμάτων εις τὸ πρῶν καθεστὸς, θα ἄρηνεν τὴν ἐκ τοῦ τοίχου μου κεκαλονισμένην ἀπόστασιν τῶν 6 ποδῶν, σήμερον εὐρίσκεται ἀναγκασμένος νὰ μὲ στερήσῃ τελείως ἀέρος καὶ φωτὸς κατ' ἄρκτον, πρᾶγμα νομίζω οὐχὶ πολὺ εὐχάριστον δι' ἐμέ.

Ἐπιθυμῶν νὰ γείνω καταληπτὸς τοῖς πᾶσι ἐφ' ὧν ὄσων ἔγραψα, ἐπισυνάπτω ὧδε λεπτομερὲς τοπογραφικὸν διάγραμμα εἰλημμένον ἐκ τοῦ ἐπιστήμου σχεδίου τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων σημειώσεων καὶ ἐξηγήσεων ἐξ ὧν ὁ ἀναγνώστης θέλει ἀντιληφθῆ πῶς ἔχουσι τὰ πράγματα καὶ κατὰ πόσον τὸ συμφέρον τῆς πόλεως ἐπέβαλε τὴν τοιαύτην ῥυμοτομίαν.

Ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου διαγράμματος προκύπτουσι τὰ ἑξῆς. α.) Ὅτι ἡ ὁδὸς Ἀθηνᾶς ῥυμοτομεῖται καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τὸ μεταξὺ τῶν οἰκοπέδων Χαριτάτου καὶ Γκεντιλήνη τμήμα αὐτῆς, ὡς ἐσφαλμένως βεβαίωτο τοῦτο ὁ κ. Χαριτάτος. β.) Ὅτι ἡ δικπλατυνσις τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἦτο ἀναγκαιοτάτη ἀφοῦ πᾶσαι αἱ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δικαστηρίων κἀθετοὶ ὁδοὶ ἔχουσι τὰ ἑξῆς πλάτη. Ὅδος Η. Μελαῖ μέτρα 7. Ἰωσήφ Μομφερράτου 14 εἰς τὸ ἄνω τμήμα καὶ 16 εἰς τὸ κάτω. Γερασίμου Δόριζα 8. Μεδλίτης καὶ Ἐνετίας 6. Γερμανοῦ Καλλιγᾶ 14. Ἡ νεοανοιχθεῖσα ἀπὸ οἰκίας Μιρτύλου μέχρι προκουμαίας 7. Ἡ ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ κ. Δ. Σπινέλη μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἡλίας Ζερβοῦ (ἐν σχεδίῳ) 10. Τὸ τρίτον τμήμα τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, ἦτοι ἀπὸ οἰκίας Τζανέτου Φωκᾶ μέχρι προκουμαίας 8. Καὶ μόνον ἡ ὁδὸς Ἀθηνᾶς εἶχε μέτρα 4 ὅπερ προεκάλει καὶ τὴν ἄμεσον παρατήρησιν τοῦ διαβάτου· οὐδόλως δὲ θὰ ἦτο ὀρθόν, δοθείσης τῆς περιστάσεως νὰ μὴ διαπλατυνθῇ καὶ αὕτη, νῦν ὁπότε ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως οἰκοδομῶν εἶναι εὐκόλον ἄνευ μεγάλων ἀποζημιώσεων νὰ ῥυμοτομηθῇ καὶ οὕτως νὰ δύναται νὰ προσπίπτῃ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ διερχομένου τὴν ὁδὸν Δικαστηρίων, τὸ ὠραῖον κτήριον τοῦ νέου Δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων. γ.) Ὅτι ἡ ὁδὸς εἶναι μία ἐκ τῶν κεντρικῶν τῆς πόλεως καὶ οὐχὶ ἀσήμαντος ὡς τὴν παριστᾶ ἡ ὀψευδὴς καὶ ἄνευ ὑστεροβουλίας γράφουσα «Δεσμευμένη Γ' ὡμῆ.» δ.) Ὅτι ὡς εὐρίσκετο προηγουμένως ἦτο ἡ μόνη ὁδὸς ἐκ τῶν καθέτων πρὸς τὴν ὁδὸν Δικαστηρίων σ τ ρ α β ῆ, ὡς δύναται τις νὰ ἀντιληφθῇ εὐκόλως ρίπτων ἀπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἐπισυναπτομένου διαγράμματος καὶ ὅτι συνεπῶς, λ ί α ν ὀ ρ θ ὡ ς π ρ ᾶ τ τ ω ν ὁ κ. ὑπουργὸς εὐθυγράμμισε ταύτην ἀφοῦ τὸ τε Δημ. Συμβούλιον καὶ ὁ νομομηχανικὸς Κεφαλληνίας, μόνον ὅπως μὴ βλάψωσι τὰ συμφέροντα τοῦ κ. Χαριτάτου παρεξέκλιαν τῆς εὐθείας καὶ ἐπιβεβλημένης γραμμῆς. ε.) Ὅτι ἡ ζημία τοῦ κ. Χαριτάτου εἶναι μηδαμινὴ ἀφοῦ μετὰ τὴν ῥυμοτομίαν, ἡ πρόσφυξις τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ἔχει μέτρα 11 το δὲ κεκαλονισμένον ἐλάχιστον πλάτος ὀρίζεται εἰς μ. 6 παρὰ τοῦ νόμου

καὶ συνεπῶς εἶναι οἰκοδομήσιμον καὶ δὲν προσαρτᾶται ἀναγκαστικῶς εἰς τὴν κατοικίαν μου, ὡς οὐχὶ ὀρθῶς διατείνεται ὁ κ. Χαριτάτος· ἀφ' ἑτέρου τὸ ἀποκοπτόμενον τεμάχιον ὅπερ καταλαμβάνεται οὐχὶ παρ' ἐμοῦ ἀλλ' ὑπὸ τῆς ὁδοῦ, θέλει πληρωθῆ αὐτῶ παρ' ἐμοῦ.

Συνεπῶς νομίζω, ὅτι ὁ κ. Χαριτάτος ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐν τῇ εὐπιστίᾳ του ἐγένετο ὄργανον ἐπιτιθεαίων τινων, οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι εὔρον κατὶλληλον εὐκαιρίαν νὰ μὲ ἐκδικηθῶσι, πιθανόν διότι προστατεύων τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου μου καὶ τὰς εἰσπράξεις τοῦ ὑδραγωγείου, εὐρέθην ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἰδικά των, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἴσως ἴσως, νὰ ἐνόμισεν, ὅτι ἐπισείων τὸ φάσμα τοῦ σκανδάλου, θὰ μὲ ἠνάγκαζεν νὰ πληρώσω ἀδρῶς τὴν σιωπὴν του· ἄς βεβαιωθῇ ὁμοῦ ὁ κ. Χαριτάτος, ὅτι ἔχω ἤσυχον τὴν συνειδήσιν μου καὶ οὔτε πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθην νὰ τὸν ἐκδιᾶσω νὰ μοὶ πωλήσῃ τὸ οἰκοπέδον του εἰς εὐτελεῖ τιμὴν, οὔτε διεννοήθην νὰ ἀκολουθήσω τὸ παράδειγμά του, ὅστις ὡς φαίνεται ἠγόρασε τὸ ἀσήμαντον τοῦτο οἰκοπέδον ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῶ νὰ κερδοσκοπήσῃ καὶ οὐχὶ νὰ κτίσῃ οἰκίαν· ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι, ὅτι ἐπὶ δώδεκα ὄλα ἔτη δὲν τὸ ἐκτίσεν· ὅτι τὸ ἠγόρασεν ἀντὶ δραχ. 8,000 καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐζήτησεν δραχ. 17,000· ὅτι ἐπὶ σκοπῶ ἐκ. . . φοβισμοῦ ἠγείρεν ὑψηλὸν κτιστὸν τοῖχον πρὸς τὸ μέρος τῆς οἰκίας μου κατ' ἄρκτον κλείσας μοι οὕτω τὰ παράθυρα τοῦ ἰσογείου τῆς κατοικίας μου· ὅτι ἀπεπονήθη ἀνταλλαγὴν ἦν τῶ προέτεινεν ὁ γυναικάδελφός μου καὶ ἐγὼ κατόπιν μὲ τὸ ἐναντι οἰκοπέδον, ὅπερ καὶ μεγαλειτέρας ἐκτάσεως καὶ μεσημβρινόν εἶναι καὶ ἐλεύθερον ἐξ ὧν τῶν πλευρῶν, ἐπομένως πολὺ μεγαλειτέρας ἀξίας· ὅτι δὲν τὸ ἠγόρασεν ἐν δημοσίῳ συναγωνισμῶ, ὡς διατείνεται ὁ κ. Χαριτάτος, ἀλλ' ἀφοῦ τεχνηέντως ἀπεμάκρυνε τὸν πενθερόν μου ἐκ τοῦ τόπου τῆς δημοπρασίας, πείσας αὐτὸν ὅτι δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ πλειοδοτήσῃ ἄλλος τις, καὶ ἀφοῦ συνώδευσε αὐτὸν μέχρι τῆς κατοικίας του ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας κρυφῶς καὶ ὑπερθεματίτας ἠγόρασε τοῦτο ἀπόνοτος τοῦ πενθεροῦ μου· ὅτι πάντες γνωρίζουσι πρὸς ποῖον σκοπὸν ἠγόρασε τοῦτο ὁ κ. Νικόλοος Γ. Χαριτάτος καὶ ὅτι μόνον ἐπὶ τοῦ σκοποῦ ἐκείνου βασιζόμενος ἐθεώρησεν αὐτὸ πολύτιμον ὡς παρακείμενον τῇ κατοικίᾳ μου. Μετὰ τὰ ἄνωτέρω, καλακεύομαι νὰ πιστεύσω, ὅτι βεβαίως ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ θέλων νὰ ἐκδιᾶσω.

Ὅπως δὲ πάντες πεισθῶσιν ὅτι ἡ παρ' ἐμοῦ δοθεῖσα τιμὴ τῶν δραχ. 10,000 εἶναι πλέον ἢ ἱκανοποιητικὴ διὰ τὸν κ. Χαριτάτον, ἀφαιρέσω δὲ οὕτω παρ' αὐτοῦ πᾶσαν δικαιολογίαν, ἀναφέρω ὅτι τὸ μὲν παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῶν Δικαστηρίων εὐήλιον καὶ εὐάερον οἰκοπέδον τοῦ Δήμου ἐκτάσεως 530 τετραγωνικῶν μέτρων ὅπερ ἐπωλήθη πρό τινων μνηνῶν εἰς ἀμύσησον κλειστοῖα μὴ ἠγοράσθη παρὰ τοῦ κ. Ῥωμανοῦ (ὅστις εὐρίσκετο ὑφ' ἄς καὶ ἐγὼ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΒΙΒΛΙΟΦΟΡΕΙΑΣ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

συνθήκας δηλαδή ἦτο παραπλεύρως τῆς οἰκίας τοῦ) ἀντί δραχ. 4,000 ἦτοι ἐπληρώθη πρὸς δραχ. 7, 50 τὸ τετραγ. μέτρον, τὸ δὲ τοῦ κ. Χαριτάτου στερούμενον παντελῶς ἡλίου καὶ μαίστρου καὶ μακρὰν τοῦ κέντρου τῆς πόλεως εὐρισκόμενον, ἐκτάσεως 540 τετραγ. μέτρων (πρὸ τῆς διαπλατύσεως) ἐπληρώθη δραχ. 18, 50 τὸ τετραγ. μ. διὰ τῆς δοθείσης τιμῆς τῶν δραχ. 10,000.

Εἰσὶς ὁ πλούσιος κ. Ἀμπατιέλος πωλῶν ἀντί δραχ. 60,000 τὸ ἐπὶ τῆς Πλατείας τῶν Δικαστηρίων οἰκόπεδόν του οὐχὶ πρὸς ἰδιώτην ἀλλὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐν γνώσει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι σχεδὸν ὑποχρεωμένος νὰ τὸ ἀγοράσῃ διὰ Δικαστικὸν Μέγαρον, ἔλαβεν ὑπερτίμησιν ἐπὶ τῆς τιμῆς ἣν τὸ ἡγόρασεν (δραχ. 51,000 σὺν ἐξόδοις συμβολαίου, μεσιτείας κ.λ.π. δραχ. 53,000) διὰ τόκους κ.λ.π. 1300), ἐνῶ ὁ κ. Χαριτάτος διὰ τὸ ἄσημον οἰκόπεδον του ζητεῖ ὑπερτίμησιν 75 000 !! ἐπὶ τῆς τιμῆς δι' ἣς τὸ ἡγόρασεν (ἡγοράσθη δραχ. 8,000, ζητεῖ δραχ. 14,000) καὶ ἐγὼ τῷ προσφέρω διὰ τῆς προτεινομένης τιμῆς τῶν δραχ. 10,000 ὑπερτίμησιν 25 000 ἦτοι τὸ διπλάσιον ἐκείνης ἣν ἀπῆλαυσεν ὁ κ. Ἀμπατιέλος. Ἀλλὰ ποῖα παρακαλῶ ἢ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἐνὸς οἰκοπέδου καὶ τοῦ ἄλλου; ἢ διαφορὰ εἶναι ὅτι τὸ μὲν τοῦ κ. Ἀμπατιέλου εἶναι τὸ κεντρικότερον εὐηλιότερον καὶ εὐαερότερον οἰκόπεδον τοῦ Ἀργοστολίου, τὸ δὲ τοῦ κ. Χαριτάτου ἔχει ἐν, ἀλλὰ μέγα καὶ ἀνεκτίμητον προσόν ὅτι... εἶναι ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς κατοικίας μου.

Ἀποτεινόμενος πρὸς συμπολίτας μου θεωρῶ ὅπως περιττὸν νὰ φέρω ἀποδείξεις ὅτι ἡ σημερινὴ ἀξία τῶν οἰκοπέδων εἶναι κατὰ 50 000 μικροτέρα τῆς πρὸ δεκαπενταετίας, ἐπομένως δὲν ἐνδιαθρίβω εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξ οὗ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδειχθῇ ποῖα ἡ πραγματικὴ σημερινὴ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου τοῦ κ. Χαριτάτου.

Ἐν τέλει ὅπως ἀρθῇ πᾶσα ἀμφιβολία, ὅτι εἴτε ὁ κ. Χαριτάτος, εἴτε ἐγὼ ζητοῦμεν νὰ κερδοσκοπήσωμεν ὃ εἰς εἰς βᾶρος τοῦ ἄλλου, δηλῶ ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ ἐξαγοράσω τὸ οἰκόπεδόν του, οὐχὶ ἀντί δραχ. 14,000 ἄς ἐζήτησεν οὗτος ἀλλ' ἀντί δραχ. 15,000 ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως δραχ. 10,000 λάβῃ ὁ κ. Χαριτάτος ὡς πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου του, ἦτοι δραχ. 2,000 πλέον τοῦ ποσοῦ ὅπερ τὸ ἡγόρασεν· δραχ. δὲ 5,000 (ἦτοι τὸ ὑπόλοιπον) διατεθῶσιν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ τινος σκοποῦ ἐν Ἀργοστολίῳ. Διὰ τῆς λύσεως ταύτης νομίζω, ὅτι οὔτε ὁ κ. Χαριτάτος ζημιούται, οὔτε τὸ δικαίωμα θὰ ἔχη τις νὰ τὸν κατηγορήσῃ, ὅτι καὶ τὸ οἰκόπεδον ἡγόρασε καὶ τὸν θόρυβον ἤγειρε λόγῳ ὑπερφιάλου κερδοσκοπίας· ἀπ' ἐμοῦ δὲ αἴρεται πᾶσα μομφὴ ἣν ἠθέλησαν οἱ ἐχθροί μου νὰ μοὶ ἐπιρίψωσι· ἢ πόλις δὲ τὴν ὁποίαν (κατὰ τὸν κ. Χαριτάτον) πάντες ἠθελήσαμεν νὰ ζημιώσωμεν (ὑπουργός, συμβούλιον δημοσίων ἔργων, δημοτικὸν συμβούλιον, νομομηχανικός, δήμαρχος) ἀποκτᾷ πλατεῖαν ὁδὸν ἀναλώμασι Κοσμετά-

του· οἱ δὲ εὐεργετηθῆσόμενοι διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 5,000 πτωχοὶ συμπολίται μου, θέλουσιν εὐλογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Χαριτάτου, ὅστις διὰ τῆς εὐπιστίας καὶ καλοκαγαθίας του, ὑπῆρξεν, ἔστω καὶ ἀκουσίως του, πρόξενος τοσοῦτου καλοῦ εἰς αὐτούς, γενόμενος ἅμα διὰ τῆς εὐπιστίας καὶ καλοκαγαθίας του ταύτης, τυφλὸν ὄργανον ὀλίγων γνωστῶν ἀνωφελῶν κωνώπων τῆς κοινωνίας μας οἵτινες ἐνόμισαν κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν νὰ δημιουργήσωσι θόρυβον περὶ τῆς τοῦ ὀνόματός μου.

Οὕτω ὅθεν τεθέντος τοῦ ζητήματος ποιῶμαι ἐκκλησίαν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν συμπολιτῶν μου καὶ παρακαλῶ αὐτοὺς ὅπως κρίνωσι καὶ ἀποφανθῶσι, ἐάν ὁ κ. Χαριτάτος διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 10,000 δὲν λαμβάνει ποσὸν διπλάσιον τῆς πραγματικῆς σημερινῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου του, οἰκόπεδον ὅπερ πάντες γνωρίζουσι καὶ δύναται νὰ ἐκτιμήσωσι καὶ τὸ ὅποιον εἶναι πασίγνωστον, ὅτι δὲν εἶναι χρησίμῳ πρὸς οἰκοδομήν ὡς στερούμενον ἐντελῶς μεσημβρίας καὶ μαίστρου καὶ τὸ ὅποιον οὐδεὶς ἐχέφρων οἰκογενειάρχης θὰ τὸ ἡγόραζεν ὅπως πραγματικῶς οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτοῦ.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 22 Ἰανουαρίου 1907.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γ. Φ. ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσωμεν τὸ σεβαστὸν κωνὸν Κεφαλληνίας, ὅτι συνεστήσαμεν ἀρτίως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Σ. Γ. ΤΡΑΥΛΟΣ καὶ Μ. Γ. ΒΛΑΧΟΣ

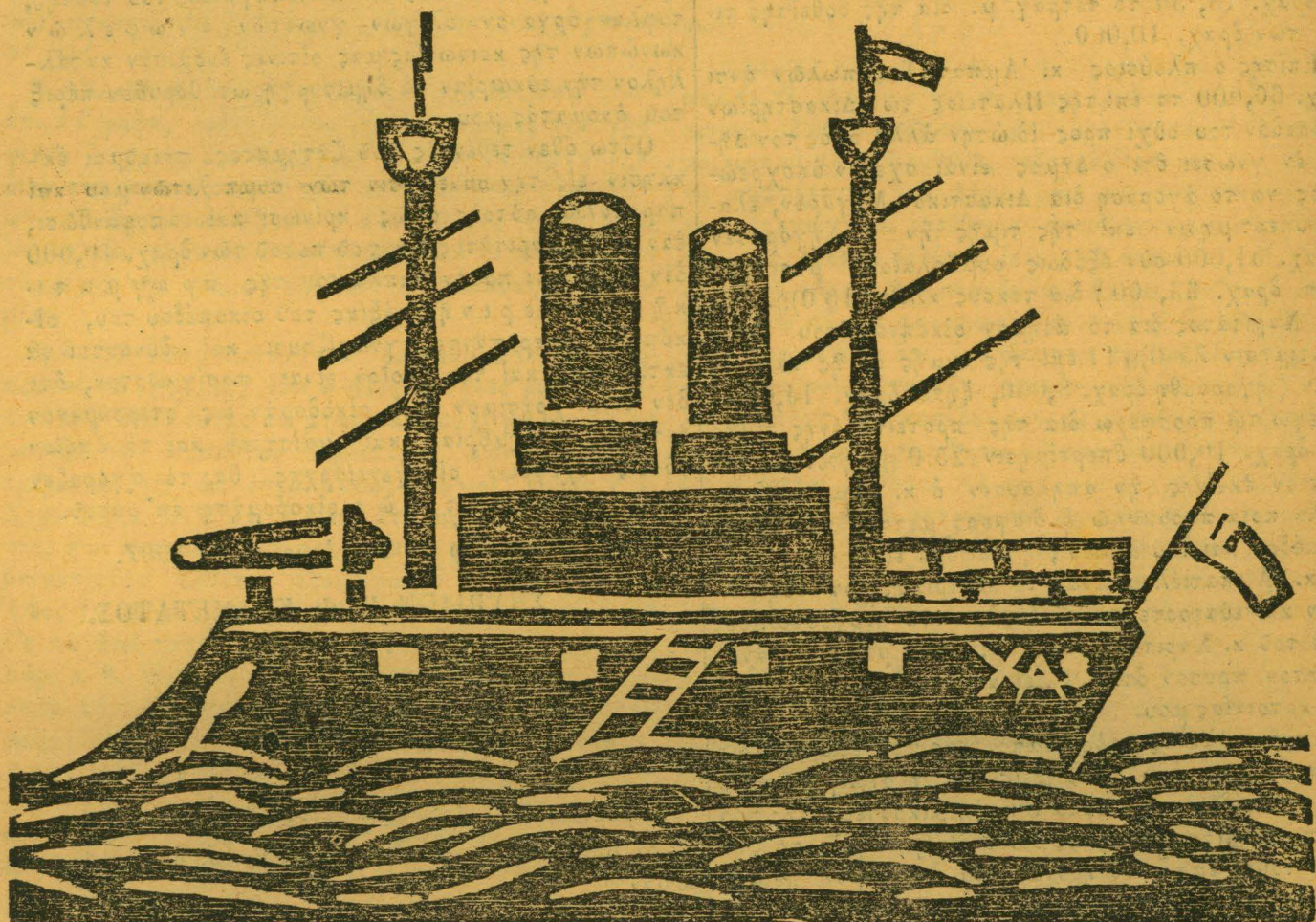
ἐμπορικὸν εἶκον, ἀσχοληθῆσόμενον πρωτίστως εἰς τὴν μεσσημερινὴν ἐργασίαν, παραγγελίας καὶ τὰς συναφεῖς ἐπιχειρήσεις. Διὰ τῆς μετ' ἐνδιαφέροντος δραστηριότητος ἡμῶν καὶ τῆς πείρας, εὐελπιστοῦμεν, ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς εὐμενοῦς ὑποστηρίξεως τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, οὗ; καὶ ἐκ τῶν προτέρων εὐχαριστοῦμεν.

Σ. Γ. ΤΡΑΥΛΟΣ καὶ Μ. Γ. ΒΛΑΧΟΣ.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ αἰεὶ σήμερον ἢ αὔριον ὠρισμένως μετὰ τὸ μελόδραμα Δὸν Κάρλος. Ἡ βραδυτὴς ἐπῆλθεν εἰς κεῖν τῆς ἐπιμόνου ἀλλὰ δικαίως ἀπαιτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς; τοῦ νὰ καταρτιθῇ τὸ εἰς τὸ θίασος καὶ ἡ ὀρχήτρα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

ΑΤΜΟΠΛΟΥΤΑ

ΑΥΣΤΡΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

Τὸ ἀτμόπλοιο —ΙΟΥΛΙΑ— ἀναχωρεῖ τὴν 2 Φεβρουαρίου 1907 ἡμέραν Παρασκευὴν ἐκ Πατρῶν, κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην καὶ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

Διὰ εἰσιτήρια καὶ πᾶσαν πληροφορίαν παρὰ τῷ κ. Παν. Χ. Χαράκτῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΣ « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ